

ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿದೆ. ಹಾಸ್ಟೇಗೆ ಬಂದೆವು. ಚಂಪಾ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು. ‘ಹೇಲೋ ಪಾಟೀಲೋ, ಧಿಸೋ ತಜ್ಜೋ ಹುಮಾರು, ಮೈ ಪ್ರೈಡ್’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹಾಸ್ಟೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ನಾಡಿಗ ನಮಗೆ ಹೊರಗಿನವನು, ಹೊಸಬಿ ಅನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಗಸ್ಟ್ 15ರಂದು ಶಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ‘ಸಂಕ್ರಮಣ’ದ ಬಿಡುಗಡೆ. ನಾನು 9 ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿದ್ದತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಿತ್ತರು ನಾಡಿಗನ ಜೊತೆ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬುಭೂರಾಗಿ, ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯ, ಮಾಧವ ಮಹಿಸಿ, ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೊಟ್ಟಲಾಗಿ, ಡಾ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸದಾಶಿವ ಒಡೆಯರ, ಇಟಿಗಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ, ಕಟವಿ, ಹಕಾರಿ ಮುಂತಾದವರು, ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರು ಬಂದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿದ್ದ ‘ಸಂಕ್ರಮಣ’ದ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಾಡಿಗ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅಂದು ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹೋಸರನ, ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿ, ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸು, ಲೇಖನಗಳ ವ್ಯವಿಧ್ಯ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ. ಜೊತೆಗಿ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂದು ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನವ ಸ್ವರ್ಥಾದ ಕುರಿತು ಹೇಳಿ, ನಾವು ಮೂರವು ಗೆಳೆಯಿರು ಕೂಡಿ ನವ ಮನ್ವಂತರವನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ, ಅಂದು ಇಂಥ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೀಗುವಂಥದು ಎಂದ. ಪತ್ರಕರ್ತರ ವಿವಿಧ ಪ್ರಶ್ನಗಳಿಗೂ ನಿರಗಳವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಕವಿವಾರ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಚಂಪಾನ ಹಾಸ್ಟೇಲಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡಿದೆವು. ಅಂದು ಸಂಚೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ, ಉಂಟ. ನಾಡಿಗಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ, ಅವುನ ಜೊತೆಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹರಟೆ ಬಹಳ ಸೇರಿತು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಿದೆ. ರವಿವಾರದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ‘ಸಂಕ್ರಮಣ’ ಮತ್ತು ನಾಡಿಗನ ಭಾಷಣದ ವರದಿ ತಂಬಿದ್ದುವು. ಅಂದು ಸಂಚೆವರೆಗ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿಕೊಂಡ, ತನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ವಾಚಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯವಾಚನದ ಅವನ ನಾಟಕೀಯ ವ್ಯೇಖಿರಿ

ಮೆಚ್ಚಬಂತಿತ್ತು. ಅಂದು ಅವು ಮಾಡಿದ ರೋಟಿ, ಪುಂಡಿಪಲೆ, ಚಟ್ಟಿ ತಿಂದು ಸಂತ್ಪುರಾದ. ಗೋವಾ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಅಮಂತ್ರಣ ನೀಡಿದ.

ನಾನು, ಗಿರಿಧ್ವ ಮಡಗಾಂವಗೆ ಹೋದೆವು (1964 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11). ಇಡೀ ವಾತಾವರಣ ನಮಗೆ ವಿದೇಶದ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಶಾಲ ಮನೆಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು, ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟಡಗಳು; ಜನರ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಕ್ತ ಓಡಾಟ, ಮಾತು, ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಲೋಕ. ಮಡಗಾಂವ ಚೋಗಲೆ ಕಾಲೆಬಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗಿಟ್‌ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಡಿಗ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಚಿತನೇ ಆಗಿದ್ದ. ನಮಗೆ ನಾಡಿಗನ ಮನ ವಿಜಾಸ ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ಬಸ್ ಇಲ್ಲಿ ವಿಜಾರಿಸತ್ತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ, ಉರು-ಜನ ನೋಡುತ್ತ ಹೊರಟೆವು. ಬಹುಪಾಲು ಮನೆಗಳಿಗೆ ತರದ ಕಿಟಕಿಗಳು; ಬೇಲಿ, ಕಟಾಂಜನ ಇತ್ತಾದಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಭಯ, ಬಂಧನ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಾದ ಹಾಗಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ. ನಾಲ್ಕು ವಿಶಾಲ ಮನೆಗಳು; ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಲಗಡೆಯ ಮೊದಲಿನ ಮನ ನಾಡಿಗನದು. ಮುಂಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಟದ ಬಿಂಲಿನಷ್ಟು ವಿಶಾಲ ಖಾಲಿ ಜಾಗ. ಸುತ್ತಲೂ ತೆರಿನ ಮರಗಳು. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಖಿಚಿತ ಸಮಯ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಡಿಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಿ-ಮಗಳ ಜೊತೆ ಕೊಲ್ಲಾ ದೀರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಯ ಅಣ್ಣ ನಾಗರಾಜರಾವೇ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಬರುವ ವಿಜಾರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. (ಇವರಿಬ್ಬಿರಿಂತ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವೇ.) ನಮ್ಮ ಬೇಲಾಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಕೈಕಾಲು ತೋಳಿಯವಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ ಚಹಾ, ಬಿಸಿಟ್ಟು ಕೊಣ್ಟು. ನಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪರಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಕುಮಾರ ನಾಡಿಗ ಬರುವುದರೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಣ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ರಾತ್ರಿ 8.30ರವರೆಗೆ ಸುತ್ತಾದಿ ಬಂದೆವು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗ ಮನಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಪತ್ರಿ ಮಾಲತಿ, ಪ್ರಷ್ಟ ಮಗಳು ಸ್ವಷ್ಟಿ. ನಾಗರಾಜ ಮಾಲತಿಯ ಅಣ್ಣ, ಅವನು ನಮಗೆಲ್ಲಿಗೂ ಚಪಾತಿ, ಅಲೂಗಡ್ಡ ಪಲೆ, ಅನ್ನ, ಸಾರು ಮಾಡಿಸುದ್ದು.